

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 240 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei
Pe jumătate de an 120 „		
Pe un pătrar de an 60 „		
Un număr 5 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 300 Lei.		

CONVOCARE.

Asociația „Frăția ortodoxă română” prin aceasta convoacă pe membrii săi, precum și pe toți creștinii ortodoksi de bine să participe la **adunarea generală de constituire a secției eparhiale pe Dumineca Samarintei,**

14 Mai a. c. orele 5 p. m.

în sala de gimnastică a liceului „Traian Doda” din Caransebeș.

Programul adunării este următorul:

1. Deschiderea adunării de către delegatul comitetului central de direcție.
2. Alegerea biroului.
3. Cuvântul P. S. Episcop diecezan.
4. Conferința delegatului central.
5. Citirea statutelor secției.
6. Alegerea organelor secției.
7. Raport despre membrii înscriși.
8. Inchiderea adunării.

Seara, concertul Corului Catedral.

Având în vedere rolul deosebit de însemnat pe care asociația și l-a impus în scopul de a promova grija și interesul pentru Biserica noastră străbună, precum și de a încetățeni între fiii săi învățăturile Mântuitorului Christos, e de dorit, ca această adunare să întrunească suflare creștină-ortodoxă cât mai numeroasă.

Caransebeș în 29 Aprilie 1933.

Comitetul de inițiativă.

„Frăția Ortodoxă Română“

Ce trebuie să fie ea?

Statutele acestei asociații ortodoxe, așa cum au fost primite la congresul din 5 Martie dela Cluj, în articolul prim spun așa: „Se înființează o asociație religioasă pentru Românii ortodoxi din Mitropolia Ardealului, Bănatului, Crișanei și Maramureșului sub numele: *Frăția Ortodoxă Română* (F. O. R.).

În amintitul congres asociația s'a și înființat, — constituindu-se totodată — spre bucuria noastră a tuturor, iar Duminica viitoare își va ține adunările sale generale eparhiale. Noi o vom ține Duminică, 14 Mai a. c. după amiaza la orele 5 în sala de gimnastică a liceului „Traian Doda“ din Caransebeș.

Iată care este scopul acestei asociații (Art. 2).

- a) Să realizeze în viața personală și familială a membrilor săi învățăturile Mântuitorului;
- b) Să determine domnia principiilor creștine ortodoxe în toate domeniile vieții sociale;
- c) Să afirme și să apere în orice împrejurări credința ortodoxă, prestigiul și drepturile ei în viața de Stat;
- d) Să prevină și să combată orice acțiuni dăunătoare Bisericii ortodoxe și statului român întregit;
- e) Să promoveze sentimentul de solidaritate și de ajutor mutual între membrii săi;
- f) Să întrețină cultul eroilor și mucenicilor ortodoxiei românești;
- g) Să păstreze tradițiile și datinele strămoșești.

La prima vedere s'ar părea că această grupare e de prisos într'o Biserică ce înmă-nunchiază pe toți și-i ocrotește pe toți! Credincioșii având normative din poruncile ei și învățăturile sfinte ale Mântuitorului Christos, au toate mijloacele de mântuire în lăuntru Bisericii. De altă parte elementul mirenesc — vizat cu deosebire în această frăție — în organizația noastră bisericească are cele mai largi posibilități de participare la viața ei.

Și totuș. O asociație mai mult, este un aliat mai mult. Iar răul astăzi e cu mult prea

mare decât să renunțăm la orice sprijin, la orice alianță împotriva lui. Bisericii, în calea sa îndreptătoare de vieți, ușurătoare de ne-cazuri, totdeauna îi este binevenit un concurs sincer și desinteresat.

Căci aceasta dorim să devină frăția noastră: o punere de umăr la umăr, ca Adevărul în Christos — propovăduit de sfânta biserică ortodoxă — să poată fi realizat cât mai curând între noi aici pe pământ.

„Frăția ortodoxă română“ ca o adevărată frăție unește pe omul învățat cu cel neînvățat, pe cel avut cu cel lipsit; sfătuindu-i pe toți la o viață cu adevărat creștinească, îi trimite să fie model de viață altora, să propovăduiască în graiu și în faptă îndemnul de bine al Bisericii, rugându-se și împlinind toate poruncile acesteia.

Ea nu este o instituție care reclamă alegeri frământătoare de nervi, împreunate cu moravuri necreștinești, ca alte multe. Nu este și nu trebuie să fie un simplu decor de figuri, simandicoase în vorbă și aparență, dar fără fond creștinesc. Ea este o frăție în cugete, simțiri, și realizări creștinești ortodoxe!

Așa o dorim înfăptuită, din tot sufletul nostru!

In slujba apostolatului.

De: **Iacob Crețiu.**

(Continuare)

...Drumul de țară se apropie tot mai mult — după eșirea din Eșelnița — de malul Dunării. Regiunea devine tot mai muntoasă, dar în acelaș timp, priveliștele tot mai romantice. Autobusele aleargă alungându-se, pentrucă până la Moldova-Nouă mai este mult, iar ochii tuturor, din fuga mașinilor, privesc cu nesaț peisagii din cele mai pitorești, pe cari le poate oferi numai Banatul nostru, Elveția României. În urmă rămân satele: Ogradena-nouă și veche, sate sărăcicioase, ai căror locuitori trăiesc mai mult din exploatarea pădurilor, decât din agricultură, — cu care nu se pot ocupa în mare, pământul arabil fiind puțin, — iar numărul kilometrilor parcurși crește, spre bucuria

noastră a tuturor. Dunărea se îngustează. Stâncile, de-o parte și de alta, se ridică drept și falnic spre ceriu. Pe malul sârbesc încep să se vadă urmele drumului lui Traian, iar pe malul românesc drumul de țară, săpat în stâncă, în serpentine scurte, dictate de capriciile bătrânului fluviu, care de veacuri se sbate printre stâncile găsite în cale, ne anunță intrarea în „Cazane“. Cine n'a auzit de „Cazane“? Și, dintre cei cari au auzit de ele, de pitorescul lor, cine n'a dorit și nu s'a grăbit să le vadă?

— „Tabla lui Traian!“ se aude deodată, în primul autobus, glasul unui coleg. „Uitați-vă bine, dincolo pe malul sârbesc“ și cu mâna ne-o indică, arătându-ne locul. — „Intrăm în Cazane!“ Toți au tresărit și ochii tuturor se îndreptau prin geamurile mașinei în toate direcțiile, pentru a cuprinde cât mai multe priveliști, de cari să le întipărească pentru totdeauna în memorie.

...Mașina noastră stopează și ne dăm jos grăbiți, — spre a nu pierde nici un moment, — pentru a vedea tot ceiace numai „Cazanele“ pot oferi ochiului. Sosesc și cele două autobuse din urmă. Se opresc și ele din mersul lor grăbit, pentru că nu putea trece înainte — chiar dacă ar fi voit — de mașina noastră. Se dau jos și ceilalți coriști și la un semn al prof. Constantin Vladu se adună toți în jurul lui. Le dă tonul și corul începe să intoneze „Christos a înviat!“ pe care îl execută întrerupt. De ce? Ne găsim pe „Cazane“, — numită regiunea așa dela apa Dunării, care „fierbe“, „clocotește“, ca într'un cazan în aceste părți — în locul în care, pe malul sârbesc, se aude cum nu se poate mai clar „ecoul“ oricărui strigăt. Corului nostru, îi răspundea de pe malul sârbesc, care este foarte aproape aci — Dunărea are o lățime abia de vre-o 20-25 metri — un alt cor, cu acelaș „Christos a înviat!“

„Mare ești Doamne și minunate sunt lucrurile mânilor tale!“ Ceeace am simțit noi în sufletele noastre la auzul ecoului de pe malul sârbesc, având impresia că de după crestele stâncilor, din înălțime și îndepărtări, ni se răspunde de un alt cor, este imposibil a exterioriza prin cuvinte, cari pot fi și banale. Și,

pentru că trăiam la auzul ecoului, momente cari nu pot fi trăite decât numai pe „Cazane“, și numai atunci, când un cor execută ceva în acest loc, „Christos a înviat!“, a fost repetat de mai multe ori, și l-am fi repetat mereu, dacă timpul ne-ar fi permis să mai rămânem. Ecoul, venit din necuprins, ne-a înălțat sufletele spre Dumnezeu în așa fel, încât ne-am dat seama în acele momente, mai bine ca oricând, de nimicnicia noastră și de minunile Creatorului, pe care așa de ușor îl uităm noi oamenii în viața noastră de aci, și la care cei mai mulți muritori, nu se gândesc și nu i-se adresează decât atunci când ajung în nenorociri. Atunci mai mult ca oricând ne-am dat seama de nimicnicia noastră, dar tot atunci am simțit mai intens ca oricând fiorii produși în suflete de cea mai mare bucurie, de bucuria învingerii păcatului, a biruinții creștinești: „Christos a înviat, cu moartea pe moarte călcând...“

...Autobusele pornesc din nou grăbite, spre a câștiga timpul cât am stat pe „Cazane“. Rămân în urmă: Dubova, Plavișevița, Tisovița, Svinița, Drencova, și deodată cu noaptea intrăm în Berzasca, cel mai mare sat din aceste regiuni, — pe malul românesc, — un fel de centru comercial.

Defectul unei mașini ne reține în Berzasca mai mult decât 2 ore și de aci plecăm în plină noapte mai departe. Cum nu era lună, ochiul nu mai poate distinge decât atât cât îi da posibilitate farurile mașinelor. După mai multe ore de mers grăbit însoțiți tot timpul de Dunăre, trecând prin Coronini un sat sărac de munte, ca și celelalte amintite mai sus, ajungem în sfârșit la Moldova-veche, din care nu mai avem decât 4 km. până la Moldova-Nouă. Luând drumul spre Moldova-Nouă, regiunea devine mai puțin aridă, ba chiar accesibilă agriculturii. Lăsând la dreapta cele 77 jugere plantate cu renumitele vițe de vie ale Soc. U. D. R. pe care din cauza nopții cu tot regretul nostru nu le-am putut vedea, intrăm în sfârșit în Moldova-Nouă la ora 1 noaptea.

Cu toată ora târzie, am fost așteptați de părintele Ioan Orăvișan parohul locului, de

capelanul său pâr. Constantin Popescu, și de mai mulți credincioși.

Terminând cu masa pe care am luat-o în comun, fiecare cu câte un însoțitor ne-am îndreptat spre familiile la care am fost repartizați pentru încvartiruire.

Măine zi, Duminecă în 23 Aprilie a. c., ziua Sf. Gheorghe, hramul sfintei biserici din Moldova-Nouă, zidită cu 200 ani înainte, zi în care avea să-și serbeze jubileul celor două veacuri de existență, Corul nostru avea menirea să contribuie la solemnitatea în care aveau să se desfășoare marile serbări jubilar.

(Urmează).

Oase uscate.

La sfânta slujbă a punerii Domnului în mormânt se citește zguduitorul vedenie a proorocului Ezechiel. Proorocul este purtat de Duhul Domnului printr'un câmp plin de oase de oameni. I se pune întrebarea: „Oare învia-vor oasele acestea?” Și proorocul răspunde: „Doamne, Doamne, tu știi acestea“. Atunci i se spune: „Proorocește spre oasele acestea și să le zici lor: oase uscate, ascultați cuvântul Domnului. Acestea zice Domnul: iată eu voi aduce întru voi duh de viață“. Ezechiel a proorocit spre oasele uscate; glas și cutremur s'a făcut și s'au apropiat oasele fiecare la locul său, vine și carne și piele s'au întins peste ele; Duhul a suflat peste ele din cele patru vânturi și au stat pe picioarele lor mulțime multă. Și a grăit Domnul: „Oasele acestea toată casa lui Israel este. Aceștia zic: uscatu-s'au oasele noastre, pierit-a nădejdea noastră și ne-am stins“.

Vedenia proorocului Ezechiel este întâia profeție despre învierea morților și a doua oară și în aceeași vreme a fost musturarea poporului, care pierzându-și nădejdea, neîncetat se tânguia, se văicărea. Iisus Christos Domnul s'a făcut începătură învierii morților și ne-a întărit, prin învățăturile sale și mai ales prin învierea Sa, în credința, că vom învia și noi.

Vom învia... vom învia.

Știm, credem că vom învia în ziua cea de apoi. Noi însă simțim acum și aci până ni se pare că am fi vii, simțim în lumea de azi, în năcazurile și criza de azi, că prea mult am pierdut din nădejdea noastră, prea ne-am stins, simțim că prea s'au uscat oasele noastre, sim-

țim că prea suntem asemenea unui câmp de oase uscate și descheiate. Mai pot să învia aceste oase ambulante ale noastre? Invia-vor și oasele de aci și de azi?

Doamne, zicea Marta, sora lui Lazar, de ai fi fost aici, fratele meu nu ar fi murit. Și noi am putea să zicem, că de-ar fi fost Domnul necurmat în mijlocul nostru, de nu l-am fi alungat dintre noi cu fărădelegile noastre, n'am fi ajuns la desnădejdea în care suntem. Zis-a ei Iisus: va învia fratele tău. Grăit-a Marta: Știu că va învia în ziua cea de apoi. Răspuns-a Iisus: Eu sunt învierea și viața. Tot cela ce este viu și crede întru mine, nu va muri în veac. Crezi aceasta? Pare că nouă ni se pune întrebarea: Crezi aceasta? Am vrea să răspundem fără șovăială și nu ne vine pe buze decât răspunsul unui nefericit: Cred Doamne, ajută necredinței mele... credem; ce ne-am face de nu ne-am lega de tine? Credem Doamne, ajută necredinței noastre, că prea ne simțim oase uscate.

În anii din urmă ne-am prăvălit pe panta povârnișului ce duce în prăpastia desnădejdii. Starea s'a îngreuiat, tot mai mult ne apasă, cum apasă pe pieptul bolnav o ceață ce tot mai mult se îndeasă, de parecă vrea să ne năbușe. Cei mici, cari vedem numai de nevoile noastre, simțim greutatea cum ne apasă și desnădăjuim fiecare pentru sine. Cei mari, cari văd și greutatea altora, desnădăduesc pentru obștea întreagă. Mici și mari deopotrivă grăim prin mușenia ținutei noastre bolnăvicioase: uscatu-s'au oasele noastre, pierit-a nădejdea noastră și ne-am stins.

Sunt multe plăgile ce s'au abătut asupra noastră, dar cea mai grozavă plagă pornește din lăuntru nostru și aceasta este desnădejdea.

Un pui de șarpe intrase prin gură în stomacul unui copil. Trăia copilul dar tot mai mult se pipernicia, pentru că șarpele se hrănea din el. Un bătrân a sfătuit pe părinți să țină copilul cu gura căscată deasupra unei găleți de lapte. Șarpele a ieșit la lapte și a fost ucis. Copilul s'a însănătoșat.

În noi s'a încuibat șarpele desnădejdii, care ne ia orice putere de voință și orice voință de a munci, căci ne ia din suflet ce-avem mai prețios: nădejdea. Zdrobiți capul acestui șarpe, al desnădejdii din voi. Sus frunțile. Oase uscate, ascultați cuvântul Domnului. Acestea zice Domnul: iată cu voi aduce întru voi duh de viață. Eu sunt învierea și viața. Crezi aceasta? Sus inimile. Mormântul și Potirul Domnului au mai mare putere asupra răului din noi decât laptele asupra șarpelui. Sus să avem inimile și

atunci nu va fi os atât de uscat, nu va fi mormânt atât de adânc, nu va fi lespede atât de grea și nu vor fi peceți sau sentințele atât de tari, să poată opri învierea noastră la o viață mai sănătoasă, mai bună, mai frumoasă, mai întru Christos trăită.

Sus frunțile, sus să avem inimile.

Preotul **Fiorea Codrean.**

Testament.*)

„Spiritul mi-se frânge;
zilele mi-se stâng;
mormântul mă așteaptă...“
Iov, 17, (1).

Când vrerea oarbă vrea să ți hain, —
Umil, tu neputința să ți-o vezi, —
Căci orce gând ieșit din fire-i chin
Și e înalt să suferi și să crezi!

Și de ți-or plânge ochii necurmat,
În suflet plânsul tău să-l adâncești, —
Căci plânsul, întru suflet, e curat:
Plâns negrăit în care-adânc trăești!

Iar de va fi asprimii să fi rob,
Fi rob asprimii lor și-ascultător, —
Căci răsvrătirea e un sfetnic orb,
Iar liniștea e duh biruitor!

Când judecați veți fi, — suferitori
Pentru dreptatea voastră ne'nțeleasă, —
Voi să vă amintiți, că multor flori,
Atâția spini, chiar firea i-le țasă!...

De-or poposi vre-odată'n casa ta
Necunoscuți și neștiuți de nime, —
O, tu, nu-i izgoni și nu-i cerca,
Ci dă-le un culcuș și dă-le-o pâine!

Când vor veni asupra voastră vremi
De-or răsări ispite'n orice cale, —
Tu să nu fugi și nici să nu te temi,
Rămâi supus numai credinței tale!

De se-or abate odată pela voi,
În vuet greu al forțelor de tuciu,
Cu trupul sprinten dar cu gând greoi,
Dușmanii voștri, — crucea să le-o duci!

Când nu vezi: adevăr și nu vezi: drept,
În lumea asta rea de muritori, —
Să simți povara cea mai grea în piept,
Să lupți atunci, să suferi și să mori!

*) Dintr'un volum vechi.

De vei zări sârmani prinși în butuci,
Să nu le scuipi în față niciodată: —
Neputincioși, ei poartă-atâtea cruci. —
Tu să le dai credința mai curată!

* * *

— Iar dacă-odată s'ar opri aici!
Un frat-om... Tu să îi spui duios:
Aici stă, sub umbra crucii mici,
Cel mai umil ostăș al lui Christos!...

Nicolae Roman.

Din trecutul nostru bisericesc.

De **Pr. D. Bıldariu.**

Pe lângă toate preocupările zilnice, preotului dela țară, îi rămâne și timp liber ca din când în când să mai răsfoiască protocoalele vechi cari se găsesc în arhiva parohială și ca un bun cunoscător al alfabetului cirilic — căci acum o sută de ani toți românii așa scriau — răsfoindu-le va găsi într'ânsele date din trecutul nostru bisericesc de mare însemnătate pentru noi cei din veacul XX-lea, pe cari — durere — ne cam preocupă cu totul alte griji.

Numai un bun cunoscător al alfabetului cirilic de tipari, va putea descifra literile cirilice ale scrisului de peană din vechile protocoale.

Protocoalele cele mai vechi datează ceva mai înainte de anul 1800, deduc aceasta, căci în arhiva mea parohială încep cu anul 1800, iar cele de circulare încep cu anul 1829.

În aceste din urmă, am găsit o *pastorală a Metropolitului din Carloveș Ștefan Stratimirovici* către toți credincioșii de confesiunea ortodoxă din păzitul de Dumnezeu *Protopresbiterat al Jebelului* din eparhia *Timișorii* (parohia pe care o păstoresc aparține protopresbiteratului *Jebelului**) din eparhia *Timișorii*, care, după ce s'a reactivat eparhia ort. rom. a *Caransebeșului* s'a alăturat acestei eparhii, iar azi protopresbiteratul *Jebelului* nu mai ființează, comunele s'au împărțit protopresbiteratelor *Buziașului* și *Bocșei-montane* (la care aparține azi și parohia mea), prin care le face cunoscut, că după moartea *Episcopului Ștefan Atacumovici* a fost numit de către *Împăratul Austriei* cu data de 27 Decembrie 1828 *Iosif de Putnic* episcopul *Pacrafului ca episcop de Timișoara*; îndemnându-i la ascultare și supunere față de noul lor Arhipăstor.

Crezând că prezintă interes, las să urmeze această *pastorală* cu toată forma și ortografia de acum un veac așa cum se găsește scrisă și în protocolul de circulare:

*) Valeamare Pogănci N. R.

ȘTEFAN

cu mila lui Dumnezeu drept credinciosul Arhiepiscop al Karlovețului atot Norodului Slavenu Sirbesc și Romanesc care se află în ținuturile K: Krăești, Mitropolit și alor K: K și Apostolicești Măriți sfeatnic din lăuntru.

Bine Incuvințaților Protoprezbitărilor, Preoților, Diaconilor, și tot clirosul bisearicesc de bun Neam născuților Domnilor ostășăști și ostașilor precum și vrîsta drept credincioșilor care să află în păzitul de Dumnezeu Protoprezbitărat al Jebelului fiilor Noștrii celor întru Duhul Sfânt, dar, și pace dela cel Preainalt Săse înmulțescă.

Fiind că a Sa K: K: Apostolicească mărire a nostru întru tot prea milostivul Monarh bine au voit pre Prea Sfințitul și înalt vrednicul până acuma Episcop al Pacrațului Domnul Iosif de Putnic la vácanta prin moartea Episcopului Domnului Stefan Avacumovici Eparhi a Timișorii al muta și cu cea întru tot prea înaltă din 27 Dekemb: 1828 după calîndarul cel nou prin obicinuitul kip (chip) dată Diplomă al întări; drept acea după chemarea și datorința cesă cuvine noao după privilegiile ceale întru tot prea înalt Clerului și Norodului nostru date și întărite și după ocîrmuirea pravoslavniciei bisearici noastre a Răsăritului pentru așăzarea și deplinirea vecantelor scaune Arhieresti din toată inima avînd grijă, pre pomenitul Domn Episcop Iosif de Putnic, carele astăzi mutat la scaunul cel vácant; voao Credincioșilor de mărturisirea noastră arăsăritului neunită precum de rîndul cel dîhovnicesc așa și dela cel lumesc care să află în mântuital de Dumnezeu Protoprezbitărat al Jebelului din Eparhia Timișorii; ca pre Episcopul vostru cel după lege vestindul împreună Clerului și Norodului Protoprezbităratului acestui îl comenderuesc; Ca Domnului Episcop Iosif toată înalta Cînstire, Aplecare și Ascultare ai da și pre dânsul de acuma în Bisearică la Ehtenii și întru altele după tipicul biseariceii obicinuitele locuri după obicinuitul Mod al pomenii întru trăbuinșale Sale la dânsul a alerga și de acolo toată trăbuincioasa Rezoluție a aștepta să știți.

Dat în Mitropolia noastră în Karlovețul Sirmiei în luna lui Martie 12 zile Anul Domnului 829.

Stefan Stratimirovic m. p.

Irmosiere

scrise pe hârtie velină, curat, cetet,
se găesc spre vânzare la

Librăria Diecezană

Prețul 150 Lei. — Se pot comanda prin ramburs.

ȘTIRI

10 Mai. Din prilejul zilei de zece Mai, Primăria orașului sprijinită de concursul celorlalte autorități și a populației din oraș aranjează frumoase serbări. Înainte de a începe bisericile oficiază doxologii de mulțumită, cu vorbiri și defilarea armatelor din garnizoană. După amiază vor avea loc jocuri olimpice în curtea liceului „Traian Doda”, iar seara se dă concert în favorul Casei Naționale.

Concert. Duminica Samarinenței întru-nește acest an, pe lângă membrii Adunării noastre eparhiale, și pe cei ai asociației religioase „Frăția Ortodoxă Română”. Cu această ocazie de îndoită manifestare religioasă, Corul Catedral de pe lângă Episcopia noastră va da un impunător Concert. Nădăduim cu atât manifestările culturale, cât și cele artistice din această zi, vor atrage numeros public în orașul nostru.

Pentru muzeul eparhial a donat preotul *Nicolae Vălean* din Cornea, un medalion mic de argint cu fotografia fericitului episcop Ioan Popasu. Pe versoul medalionului se află o cruce și 17/2 89, adică 17 Februarie 1889 data morții marelui ierarh. A mai donat și câteva monezi vechi.

Mulțumita noastră sinceră!

Noul sarcofag descoperit la Constanța.

În curtea unei cazăni din orașul nostru de port, Constanța s'a descoperit un nou sarcofag presupunându-se a fi sarcofagul surghiunitului poet al Romei, Ovidiu. S'a ivit acum întrebarea care este da fapt sarcofagul lui Ovidiu, acesta sau cel de acum doi ani? Specialiștii oricum examinează această valoroasă descoperire.

† **Ana Brâncoveanu, contesă de Noailles.** S'a stins de curând în Franța, o poetă de mare nume, româncă de sânge, dară franceză prin creștere și viață. Ana Brâncoveanu, cunoscută îndeobște sub numele de „Contesa de Noailles”, e de neam domnesc. Talentul său literar provine, ca o scumpă moștenire a familiei Văcăreștilor din care provenia bunica ei; iar în linia paternă un antecesor este întâiul traducător în grecește al lui Dante.

† **Letiția Mihaescu** studentă a Universității din Cernăuți — fiica părintelui administrator protopresbiteral din Logoj Dr. Aurel Mihaescu — a decedat în ziua de Sâmbătă,

29 Aprilie 1933, după o scurtă și grea suferință în vârstă de 20 ani. Răposata a fost o studentă eminentă, cu o creștere deosebită și bucurându-se de stima tuturor, cari au cunoscut-o; moare în primăvara vieții în luna cea mai frumoasă, cauzând atâta durere părinților și fraților săi.

Dumnezeu să o așeze alături cu cei buni ai Săi, iar nemângâiaților părinți și frați să le dea tărie în marea lor încercare!

Prăvălia din colțul casei diecezane No. 169 din loc (unde a fost cândva „Severiniana“) **este de închiriat.** *Ofertele sunt a se înainta fără amânare Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.*

„CATIHETICA“

păr. profesor Dr. Petru Barbu costă
60 Lei + spesele de transport!

Proprietatea Consiliului eparhiei ort. rom. a Caransebeșului.

VILA DOBOȘAN

DIN BĂILE ERCULANE

Otel cu bun renume aproape de centru. — Apeduct, lumină electrică, serviciu prompt, prețuri moderate. Regiune romantică de o frumusețe rară. — Vila stă oaspeților la dispoziție începând cu 1 Maiu până la sfârșitul lui Octomvrie. — Informațiuni dă:

Administrația „Vilei Doboșan“
din Băile-Erculane.

Obiecte bisericesti
dela cele mai renumite fabrici, se află
de vânzare la **Librăria Diecezană.**

FABRICA (ATELIER) DE LUMINI

A EPARHIEI CARANSEBEȘULUI

In fabrica (atelier) de lumini, înființată de Consistoriul nostru eparhial, se află de vânzare lumini de ceară curată, în diferite mărimi și grosimi. Recomandăm credincioșilor noștri, ca să-și procure dela această fabrică luminele de ceară curată trebuincioase la diferitele acte religioase: cununii, prasnice, pomene, cazuri de moarte, părăstase, după cum se și cere aceasta de tradiția și

○ cultul bisericeii noastre dreptmăritoare. ○

Luminele se pot procura direct sau dela și prin epitropiile parohiale la

„Librăria Diecezană“ Caransebeș
cu grosul și cu bucata.

„COMUNA”

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII SOCIETATE PE ACȚII CĂVĂRAN.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „COMUNA” ca societate pe acții sunt invitați a participa la

a **XXIX**-a adunare generală ordinară

care se va ținea **Duminecă în 24 Maiu 1933, la 3 ore p. m.**

ORDINEA DE ZI:

1. Raportul direcțiunii și prezentarea bilanțului.
2. Raportul comitetului de censored.
3. Decidere asupra acestora de sub 1 și 2 și darea absolutului.
4. Propunerea direcțiunii asupra împărțirii profitului curat.
5. Modificarea statutelor.

Căvăran, la 1 Mai 1933.

Direcțiunea.

Activa	Contul Bilanț încheiat la 31 Decemvrie 1932		Pasiva	
Cassa în numerar	777		Capital social	400.000
Cambii	4,639.682		Fond de rezervă	188.400
Efecte	9.542		Fond de perderi	23.255
Realități	26.517		Depuneri spre fructificare	3,643.772
Anticipații	10.146		Depozit	127.786
Mobilier	150		Cont curent	297.500
			Interese transitoare	7.895
			Dividende neridicate	35.220
			Profit curat	12.986
	4,686.814			4,686.814

Debit	Contul Profit și Perderi		Credit	
Spese de birou	8.879		Interese de escont	58.149
Salare	18.000			
Dare	18.284			
Profit curat	12.986			
	58.149			58.149

Căvăran, la 31 Decemvrie 1932.

DIRECȚIUNEA:

Eftimie Lăpăduș m. p.

Vichentie Țăranu m. p.

George Francescu m. p.

Nicolae Țăranu m. p.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat exacte.

Ioan Popovici m. p.

Nicolae Neagoe m. p.

Romulus Lăpăduș m. p.